Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B** **TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 21/2004**

2003 m. gruodžio 17 d.

nustatantis avių ir ožkų identifikavimo bei registravimo sistemą ir iš dalies pakeičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003 bei Direktyvas 92/102/EEB ir 64/432/EEB

(OL L 5, 2004 1 9, p. 8)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	Tarybos Reglamentas (EB) Nr. 1791/2006 2006 m. lapkričio 20 d.	L 363	1	2006 12 20
►**M2**	Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1560/2007 2007 m. gruodžio 17 d.	L 340	25	2007 12 22

▼B

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 21/2004

2003 m. gruodžio 17 d.

nustatantis avių ir ožkų identifikavimo bei registravimo sistemą ir iš dalies pakeičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003 bei Direktyvas 92/102/EEB ir 64/432/EEB

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 37 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ([1]),

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([2]),

kadangi:

(1) Remiantis 1990 m. birželio 26 d. Direktyvos 90/425/EEB dėl Bendrijos vidaus prekyboje tam tikrais gyvūnais ir produktais taikomų veterinarinių ir zootechninių patikrinimų, siekiant užbaigti vidaus rinkos kūrimą ([3]), 3 straipsnio 1 dalies c punktu, Bendrijos vidaus prekybai skirti gyvūnai turi būti identifikuojami laikantis Bendrijos taisyklėse numatytų reikalavimų ir užregistruoti taip, kad būtų galima atsekti kilmės arba tranzito ūkį, centrą arba organizaciją. Ši identifikavimo ir registravimo tvarka nuo 1993 m. sausio 1 d. turėjo būti taikoma ir pervežant gyvūnus valstybių narių teritorijose.

(2) 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvos 91/496/EEB, nustatančios gyvūnų, įvežamų į Bendriją iš trečiųjų šalių, veterinarinio patikrinimo organizavimo principus ir iš dalies pakeičiančios Direktyvas 89/662/EEB, 90/425/EEB ir 90/675/EEB ([4]), 14 straipsnyje nurodyta, kad Direktyvos 90/425/EEB 3 straipsnio 1 dalies c punkte numatytas identifikavimas ir registravimas turi būti atliekamas po veterinarinių patikrinimų, išskyrus skerstinus gyvūnus ir registruotus arklius.

(3) Avių ir ožkų identifikavimo bei registravimo taisyklės pirmiausia yra nustatytos Direktyvoje 92/102/EEB ([5]). Su avimis ir ožkomis susijusi patirtis, ypač įgyta kilus snukio ir nagų ligos krizei, parodė, kad Direktyva 92/102/EEB nebuvo patenkinamai įgyvendinta ir ją reikia tobulinti. Todėl būtina nustatyti griežtesnes ir konkretesnes taisykles, kokios jau nustatytos galvijams 2000 m. liepos 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1760/2000, nustatančiu galvijų identifikavimo bei registravimo sistemą ([6]).

(4) Bendrijos teisės aktų struktūra, ypač Reglamentas (EB) Nr. 1760/2000, rodo, kad sąvokos „turėtojas“ ir „ūkis“, kaip jos paprastai vartojamos, nėra susijusios su veterinarinės praktikos

([1]) 2003 m. lapkričio 17 d. pateikta nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).
([2]) OL C, 208, 2003 9 3, p. 32.
([3]) OL L 224, 1990 8 18, p. 29. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/33/EB (OL L 315, 2002 11 19, p. 14).
([4]) OL L 268, 1991 9 24, p. 56. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 96/43/EB (OL L 16, 1996 1 22, p. 3).
([5]) OL L 355, 1992 12 5, p. 32. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu.
([6]) OL L 204, 2000 8 11, p. 1.

▼B

įstaigomis ar klinikomis. Reikėtų aiškiau apibrėžti šių sąvokų apimtį, kad teisės aktai būtų aiškesni.

(5) Todėl Direktyvą 92/102/EEB reikėtų iš dalies pakeisti, aiškiai joje nurodant, kad galvijai nėra šios direktyvos taikymo objektas, ir tą patį padaryti avių bei ožkų atžvilgiu.

(6) 1964 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvą 64/432/EEB dėl gyvūnų sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai galvijais ir kiaulėmis ([1]), taip pat reikėtų iš dalies pakeisti atnaujinant joje nuorodas į Bendrijos teisės aktų nuostatas dėl aptariamų gyvūnų rūšių identifikavimo.

(7) 1998 m. Komisija pradėjo įgyvendinti stambų projektą, susijusį su gyvūnų elektroniniu identifikavimu (IDEA), ir 2002 m. balandžio 30 d. parengė galutinę ataskaitą. Projektas parodė, kad avių ir ožkų ženklinimo sistemos gali būti gerokai patobulintos šiems gyvūnams taikant elektroninius identifikatorius, tačiau turi būti laikomasi tam tikrų reikalavimų, susijusių su lydinčiosiomis priemonėmis.

(8) Avių ir ožkų elektroninio identifikavimo technologija ištobulinta yra taip, kad ją būtų galima taikyti. Kol nesukurtos įgyvendinimo priemonės, būtinos siekiant tinkamai įdiegti elektroninio identifikavimo sistemą visoje Bendrijoje, veiksminga identifikavimo ir registravimo sistema, aprėpianti visus būsimus Bendrijos masto patobulinimus elektroninio ženklinimo srityje, turėtų suteikti individualaus gyvūnų ir ūkių, kuriuose jie gimė, identifikavimo galimybę.

(9) Atsižvelgdama į būsimus patobulinimus avių ir ožkų elektroninio identifikavimo srityje, ypač patirtį, įgytą juos įgyvendinant, Komisija turėtų pateikti Tarybai ataskaitą apie galimą elektroninio identifikavimo sistemos taikymą visoje Bendrijoje ir būtinus pasiūlymus.

(10) Komisija, ypač atsižvelgdama į jos Jungtinio tyrimų centro atliktus darbus, dar turėtų pateikti išsamias technines gaires, apibrėžimus ir procedūras, susijusius su identifikatorių ir skaitytuvų techninėmis charakteristikomis, tyrimų procedūromis, priėmimo kriterijais ir patvirtintų tyrimų laboratorijų sertifikavimo modeliu, tinkamų identifikatorių ir skaitytuvų įsigijimu, identifikatorių panaudojimu, jų nuskaitymu ir atgaminimu, identifikatorių kodifikavimu, bendruoju glosarijumi, duomenų žodynu ir informacijos perdavimo reikalavimais.

(11) Santykinai nedaug avių ar ožkų turinčiose valstybėse narėse elektroninės identifikavimo sistemos įdiegimas gali ir nepasiteisinti; todėl patartina leisti šioms valstybėms narėms pasirinkti, ar taikyti šią sistemą. Be to, reikėtų numatyti greitą demografinių ribų, žemiau kurių elektroninis identifikavimas būtų neprivalomas, koregavimo procedūrą.

(12) Tam, kad būtų galima atsekti avių ir ožkų judėjimą, gyvūnai turėtų būti tinkamai identifikuoti ir visi jų pervežimai — atsektini.

(13) Gyvūnų turėtojams būtina saugoti naujausią informaciją apie savo ūkių gyvūnus. Reikėtų nustatyti minimalią informaciją, kurios būtų reikalaujama Bendrijos mastu.

(14) Kiekviena valstybė narė turėtų sukurti centrinį registrą, kuriame būtų visų šiame reglamente nurodytų gyvūnų turėtojų, tos valstybės narės teritorijoje užsiimančių minima veikla, naujausias sąrašas ir minimali informacija, nustatyta Bendrijos mastu.

([1]) OL 121, 1964 7 29, p. 1977/64. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1226/2002 (OL L 179, 2002 7 9, p. 13).

▼B

(15) Tam, kad gyvūnus būtų galima greitai ir tiksliai atsekti, kiekviena valstybė narė turėtų sukurti kompiuterinę duomenų bazę, kurioje būtų užregistruoti visi jos teritorijoje esantys ūkiai ir gyvūnų judėjimas.

(16) Turėtų būti nustatytas visos Bendrijos identifikavimo priemonių pobūdis.

(17) Prekyba gyvūnais užsiimantys asmenys turėtų registruoti savo sandorius ir kompetentingos institucijos prašymu jai pateikti šiuos įrašus.

(18) Siekiant užtikrinti teisingą šio reglamento taikymą, būtina numatyti greitą ir veiksmingą valstybių narių keitimąsi informacija apie identifikavimo priemones ir susijusiais dokumentais. Šioje srityje taikomos Bendrijos nuostatos buvo priimtos 1997 m. kovo 13 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 515/97 dėl valstybių narių administracinių institucijų tarpusavio pagalbos ir dėl pastarųjų bei Komisijos bendradarbiavimo, siekiant užtikrinti teisingą muitinės ir žemės ūkio teisės aktų taikymą ([1]), ir 1989 m. lapkričio 21 d. Tarybos direktyva 89/608/EEB dėl valstybių narių administracinės valdžios institucijų tarpusavio pagalbos ir jų bendradarbiavimo su Komisija, siekiant užtikrinti teisingą veterinarijos ir zootechnikos teisės aktų taikymą ([2]);

(19) Siekiant garantuoti šiame sprendime numatytų priemonių patikimumą, būtina, kad valstybės narės įgyvendintų tinkamas ir pakankamas kontrolės priemones, nepažeisdamos 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos ([3]) nuostatų.

(20) Siekiant atsižvelgti į šiuo reglamentu nustatytą 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1782/2003, nustatančiame bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančiame tam tikras paramos schemas ūkininkams ([4]), nurodytų tam tikrų pagalbų suteikimo tvarką, tą reglamentą reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti.

(21) Priemonės, būtinos šiam reglamentui įgyvendinti, turėtų būti priimtos laikantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimo 1999/468/EB, nustatančio Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ([5]),

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė, laikydamasi šio reglamento, nustato avių ir ožkų identifikavimo ir registravimo sistemą.

2. Šis reglamentas taikomas nepažeidžiant Bendrijos taisyklių, kurios gali būti nustatytos ligų likvidavimo arba kontrolės tikslais, ir nepažeidžiant Direktyvos 91/496/EEB bei Reglamento (EEB) Nr. 1782/2003 nuostatų.

2 straipsnis

Šiame reglamente:

a) gyvūnas — tai avis arba ožka;

([1]) OL L 82, 1997 3 22, p. 1.
([2]) OL L 351, 1989 12 2, p. 34.
([3]) OL L 312, 1995 12 23, p. 23.
([4]) OL L 270, 2003 10 21, p. 1.
([5]) OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

▼B

b) „ūkis“ — tai įmonė, statinys arba, praktikuojant ganyklinę gyvulininkystę – aplinka, kurioje gyvūnai laikomi, saugomi arba prižiūrimi nuolat arba laikinai, išskyrus veterinarinės praktikos įstaigas arba klinikas;

c) „turėtojas“ — tai fizinis ar juridinis asmuo, už gyvūnus atsakingas net ir laikinai, išskyrus veterinarinės praktikos įstaigas arba klinikas;

d) „kompetentinga institucija“ — tai pagrindinė valstybės narės institucija, kuriai pavesta atlikti veterinarinius patikrinimus ir įgyvendinti šį reglamentą, arba, kai kontroliuojama priemokos — institucija, kuriai pavesta įgyvendinti Reglamentą (EEB) Nr. 1782/2003;

e) „Bendrijos vidaus prekyba“ — tai Direktyvos 91/68/EEB ([1]) 2 straipsnio 6 dalyje apibūdinta prekyba.

3 straipsnis

1. Gyvūnų identifikavimo ir registravimo sistemą sudaro šie elementai:

a) ženklinimo priemonės, skirtos nustatyti kiekvieno gyvūno tapatybę;

b) kiekviename ūkyje tvarkomi vis atnaujinami registrai;

c) pervežimo dokumentai;

d) centrinis registras arba kompiuterinė duomenų bazė.

2. Komisijai ir atitinkamos valstybės narės kompetentingai institucijai yra prieinama visa šiame reglamente nurodyta informacija. Valstybės narės ir Komisija imasi būtinų priemonių, užtikrinančių, kad ta informacija galėtų naudotis visos suinteresuotos šalys, įskaitant valstybių narių pripažintas vartotojų organizacijas, tačiau turi būti laikomasi nacionaliniuose įstatymuose numatytų konfidencialumo reikalavimų.

4 straipsnis

1. Kiekvienas po 2005 m. liepos 9 d. ►**M1** arba Bulgarijai ir Rumunijai — stojimo diena ◄ gimęs ūkio gyvūnas per valstybės narės nustatą laikotarpį nuo jo gimimo ir visada prieš išvežant jį iš ūkio, kuriame gimė, paženklinamas taip, kaip nurodyta šio straipsnio 2 dalyje. Šis laikotarpis yra ne ilgesnis kaip 6 mėnesiai.

Gyvūnams, laikomiems ekstensyvios arba ganyklinės gyvulininkystės sąlygomis, valstybės narės, taikydamos leidžiančias nukrypti nuostatas, gali pratęsti minėtą laikotarpį, bet ne daugiau kaip devyniems mėnesiams. Tos valstybės narės informuoja Komisiją apie suteiktą išlygą. Prireikus 13 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka gali būti nustatytos įgyvendinimo taisyklės.

2. a) a) Gyvūnai ženklinami taikant pirmines identifikavimo priemones, atitinkančias priedo A skirsnio1–3 punktų reikalavimus, ir

b) taikant antrines identifikavimo priemones, patvirtintas kompetentingos institucijos ir atitinkančias priedo A skirsnio 4 punkte išvardytas technines charakteristikas;

c) Tačiau iki 9 straipsnio 3 dalyje nurodytos datos antrinės identifikavimo priemonės gali būti pakeistos priedo A skirsnio 5 punkte nustatyta sistema, išskyrus gyvūnus, kuriais prekiaujama Bendrijoje;

d) c punkte nurodytą sistemą įdiegiančios valstybės narės kreipiasi į Komisiją, kad ši 13 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka ją patvirtintų. Tam tikslui Komisija išnagrinėja valstybių narių

([1]) OL L 46, 1991 2 19, p. 19.

▼B

pateiktus dokumentus ir organizuoja auditą, būtiną šiai sistemai įvertinti. Užbaigus šį auditą, Komisija per 90 dienų nuo minėto prašymo patvirtinti sistemą pateikia Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatiniam komitetui ataskaitą ir atitinkamų priemonių projektą.

3. Tačiau skersti skirtiems jaunesniems kaip 12 mėnesių gyvūnams, kurių nenumatyta nei parduoti Bendrijoje, nei eksportuoti į trečiąsias šalis, kompetentinga institucija, taikydama kaip alternatyvą šio straipsnio 2 dalyje numatytoms identifikavimo priemonėms, gali leisti taikyti priedo A skirsnio7 punkte aprašytą identifikavimo būdą.

4. Kiekvienas iš trečiosios šalies importuotas gyvūnas, kuriam po 2005 m. liepos 9 d. ►**M1** arba Bulgarijai ir Rumunijai — stojimo diena ◄ buvo taikyti Direktyvoje 91/496/EEB nustatyti patikrinimai ir kuris paliekamas Bendrijos teritorijoje, per valstybės narės nustatytiną laikotarpį — ne daugiau kaip 14 dienų po minėtų patikrinimų ir visada prieš išvežant ūkio — paženklinamas gyvulininkyste užsiimančiame paskirties ūkyje taip, kaip nurodyta šio straipsnio 2 dalyje.

Trečiosios šalies nustatytas originalus ženklinimas užregistruojamas 5 straipsnyje numatytame ūkio registre, kuriame taip pat įrašomas paskirties valstybės narės paskirtas identifikacijos kodas.

Tačiau šio straipsnio 1 dalyje numatytas ženklinimas nebūtinas, jei gyvūnas yra skirtas paskersti ir iš veterinarinio pasienio kontrolės posto jis vežamas tiesiai į valstybės narės, kurioje atliekami pirmoje pastraipoje minėti patikrinimai, skerdyklą ir joje paskerdžiamas per penkias darbo dienas nuo minėtų patikrinimų atlikimo dienos.

5. Visi kitoje valstybėje narėje kilę gyvūnai išsaugoja savo originalų ženklinimą.

6. Ženklinimo priemonės nepanaikinamos arba nepakeičiamos kitomis be kompetentingos institucijos leidimo. Jei ženklinimo priemonė tapo neįskaitoma arba pasimetė, remiantis šiuo straipsniu ji kuo skubiau pakeičiama kita, bet kodas išlieka tas pats. Naujoje priemonėje (ženkle) gali būti kodą papildantis numeris.

Tačiau kompetentinga institucija gali leisti, kad, jai kontroliuojant, pakaitinėje ženklinimo priemonėje būtų nurodytas skirtingas kodas, tačiau neturi kilti pavojus atsekamumo galimybei, ypač kai gyvūnai ženklinami pagal šio straipsnio 3 dalies nuostatas.

7. Ženklinimo priemonė ūkiui paskiriama ir gyvūnams paskirstoma bei taikoma taip, kaip nurodo kompetentinga institucija.

8. Valstybės narės perduoda viena kitai ir Komisijai priemonės pavyzdį ir praneša apie identifikavimo priemones ir būdą, taikomą jų teritorijose.

9. Valstybės narės, savanoriškai įdiegusios priedo A skirsnio4 ir 6 punktuose nurodytą elektroninį identifikavimą, iki 9 straipsnio 3 dalyje nurodytos datos užtikrina, kad individualus elektroninio identifikavimo numeris ir naudojamų priemonių charakteristika būtų nurodyta Direktyvoje 91/68/EEB nustatytame atitinkamame gyvūnų sertifikate, pateikiamame prekiaujant šiais gyvūnais Bendrijos viduje.

5 straipsnis

1. Kiekvienas gyvūnų turėtojas, išskyrus pervežėją, tvarko nuolat atnaujinamą įrašų registrą, į kurį įrašoma bent jau priedo B skirsnyje nurodyta informacija.

2. Valstybės narės gali reikalauti, kad į šio straipsnio 1 dalyje nurodytą registrą gyvūnų turėtojai įtrauktų ne tik priedo B skirsnyje nurodytą, bet ir kitą informaciją.

3. Registro formatą patvirtina kompetentinga institucija; registras gali būti rašytinio pavidalo arba elektroninis, ūkyje saugomas kompeten-

▼B

tingos institucijos nustatytiną minimalų laiką, ne trumpiau kaip trejus metus, ir prieinamas kompetentingai institucijai.

4. Taikant nuostatas, leidžiančias nukrypti nuo šio straipsnio 1 dalies, priedo B skirsnyje nurodytos informacijos nėra būtina įrašyti registre kiekvienoje valstybėje narėje, kurioje veikia centralizuota kompiuterinė duomenų bazė, kurioje jau yra ši informacija.

5. Kiekvienas gyvūnų turėtojas kompetentingai institucijai jos prašymu pateikia visą informaciją apie gyvūnų, kuriuos turėtojas per paskutiniuosius trejus metus įsigijo, laikė, pervežė, pardavė ar paskerdė, kilmę, identifikavimą, o prireikus — ir jų paskirties vietą.

6. Valstybės narės perduoda viena kitai ir Komisijai jų teritorijose tvarkomą ūkio registro pavyzdį, o prireikus ir nuostatą, leidžiančią nukrypti nuo šio straipsnio 1 dalies nuostatų.

6 straipsnis

1. Nuo 2005 m. liepos 9 d. ►**M1** arba Bulgarijai ir Rumunijai — stojimo diena ◄ kiekvienąkart, kai gyvūnas pervežamas iš vieno nacionalinėje teritorijoje esančio ūkio į kitą, jį turi lydėti kompetentingos institucijos nustatyto pavyzdžio pervežimo dokumentas, kuriame pateikiama bent jau priedo C skirsnyje nurodyta informacija, užpildytas turėtojo, jei to nepadarė kompetentinga institucija.

2. Į pervežimo dokumentą valstybės narės, be priedo C skirsnyje nurodytos informacijos, gali įtraukti dar ir kitą informaciją arba pareikalauti, kad tokia informacija būtų įrašyta.

3. Paskirties ūkio gyvūnų turėtojas pervežimo dokumentą saugo kompetentingos institucijos nustatytiną minimalų laiką, ne trumpiau kaip trejus metus. Kompetentingos institucijos prašymu jis pateikia jai dokumento kopiją.

4. Taikant nuostatą, leidžiančią nukrypti nuo šio straipsnio 1 dalies, pervežimo dokumentas nėra privalomas valstybėje narėje, kurioje veikia centralizuota kompiuterinė duomenų bazė, į kurią įvesta bent jau priedo C skirsnyje nurodyta informacija, išskyrus turėtojo parašą.

5. Valstybės narės perduoda viena kitai ir Komisijai jų teritorijose taikomo pervežimo dokumento pavyzdį, o prireikus ir šio straipsnio 4 dalyje minėtą leidžiančią nukrypti nuostatą.

7 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga institucija turėtų visų jų teritorijoje esančių gyvūnų turėtojų, išskyrus vežėjus, ūkių centrinį registrą.

2. Į tą registrą įtraukiamas ūkio identifikacijos kodas arba turėtojo, išskyrus vežėją, kodas, jei pastarąjį yra patvirtinusi kompetentinga institucija, turėtojo profesija, gaminama produkcija (mėsa ar pienas) ir laikomos rūšys. Jei turėtojas gyvūnus laiko nuolat, jis periodiškai, kompetentingos institucijos nustatytais intervalais, bet ne rečiau kaip kartą per metus, atlieka laikomų gyvūnų inventorizaciją.

3. Centriniame registre ūkis laikomas tol, kol trejus metus iš eilės jame nebebūna gyvūnų. Nuo 2005 m. liepos 9 d. ►**M1** arba Bulgarijai ir Rumunijai — stojimo diena ◄ registras įtraukiamas į 8 straipsnio 1 dalyje nurodytą kompiuterinių duomenų bazę.

8 straipsnis

1. Nuo 2005 m. liepos 9 d. ►**M1** arba Bulgarijai ir Rumunijai — stojimo diena ◄ kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija kuria priedo D skirsnio 1 punkte nurodytą duomenų bazę.

▼B

2. Kiekvienas gyvūnų turėtojas, išskyrus vežėją, kompetentingai institucijai pateikia:

a) į centrinį registrą įtrauktiną informaciją, 7 straipsnio 2 dalyje minėtos inventorizacijos duomenis ir informaciją, kuri reikalinga kuriant šio straipsnio 1 dalyje minėtą duomenų bazę;

b) 6 straipsnio 4 dalyje nurodytą leidžiančią nukrypti nuostatą taikančiose valstybėse narėse kiekvienąkart, kai gyvūnai pervežami — 6 straipsnyje nurodytame pervežimo dokumente nustatytą išsamią informaciją apie judėjimą, per 30 dienų, kai informacija susijusi su turėtoju ar ūkiu, ir per septynias dienas, kai informacija susijusi su gyvūnų judėjimu.

3. Kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija norėdama gali kurti duomenų bazę, kurioje nurodoma bent jau priedo D skirsnio 2 punkte nustatyta informacija.

4. Į šio straipsnio 1 ir 3 dalyse minėtą kompiuterinę duomenų bazę valstybės narės gali įvesti ne tik priedo D skirsnio 1 ir 2 punktuose nurodytą, bet ir kitą informaciją.

5. Nuo 2008 m. sausio 1 d. šio straipsnio 3 dalyje minėta duomenų bazė tampa privaloma.

9 straipsnis

1. Elektroninio identifikavimo įgyvendinimo gairės ir procedūros priimamos 13 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

2. Šio straipsnio 1 dalyje minėti sprendimai priimami siekiant pagerinti elektroninio identifikavimo įgyvendinimą.

▼M2

3. Visų gyvūnų elektroninis identifikavimas pagal 1 dalyje nurodytas gaires ir atitinkamas priedo A skirsnio nuostatas privalomas nuo 2009 m. gruodžio 31 d.

▼B

Tačiau valstybės narės, kuriose iš viso yra 600 000 ar mažiau avių ir ožkų, privalomo elektroninio identifikavimo gali netaikyti gyvūnams, kuriais Bendrijoje neprekiaujama.

O valstybės narės, kuriose iš viso yra 160 000 ar mažiau ožkų, privalomo elektroninio identifikavimo gali netaikyti ožkoms, kuriomis Bendrijoje neprekiaujama.

▼M2

4. Valstybės narės gali iki 2009 m. gruodžio 31 d. pradėti taikyti jų teritorijoje gimusių gyvūnų privalomą elektroninį identifikavimą.

▼B

10 straipsnis

1. Priedų pakeitimai ir priemonės, būtinos šiam reglamentui įgyvendinti, priimami 13 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

Minėtos priemonės pirmiausia yra šios:

a) minimalus atliktinų patikrinimų lygis;

b) administracinių baudų taikymas;

c) pereinamojo laikotarpio priemonės, būtinos sistemos paleidimo laikotarpiu.

2. 13 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka atnaujinami toliau nurodyti duomenys:

a) 8 straipsnio 2 dalyje nurodytos informacijos pateikimo terminai;

▼B

b) 9 straipsnio 3 dalies antroje ir trečioje pastraipose nurodytiems gyvūnams nustatytos demografinės ribos.

11 straipsnis

1. Valstybės narės praneša viena kitai ir Komisijai apie kompetentingą instituciją, kuri yra atsakinga už šio reglamento laikymosi garantavimą.

2. Valstybės narės užtikrina, kad kiekvienas už gyvūnų ženklinimą ir registravimą atsakingas asmuo gautų nurodymus ir konsultacijas, kaip taikyti atitinkamas priedo nuostatas, ir kad būtų prieinami mokymo kursai.

12 straipsnis

1. Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių, užtikrinančių šio reglamento nuostatų laikymąsi. Numatyti patikrinimai neturi prieštarauti galimiems Komisijos patikrinimams pagal Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 9 straipsnio nuostatas.

2. Valstybės narės nustato taisykles dėl nuobaudų, taikytinų pažeidus šį reglamentą, ir imasi visų būtinų jų įgyvendinimą užtikrinančių priemonių. Numatytos nuobaudos turi būti veiksmingos, atitinkančios pažeidimo pavojingumą ir atgrasančios.

3. Komisijos ekspertai kartu su kompetentingomis institucijomis:

a) tikrina, ar valstybės narės laikosi šio reglamento reikalavimų,

b) prireikus tikrina vietoje, ar šio straipsnio 1 dalyje numatyti patikrinimai atliekami pagal šį reglamentą.

4. Valstybė narė, kurios teritorijoje atliekamas patikinimas vietoje, Komisijos ekspertams suteikia pagalbą, kurios jiems gali prireikti vykdant savo užduotis.

Atliktų patikrinimų rezultatai turi būti aptariami su atitinkamos valstybės narės kompetentinga institucija ir tik po to parengiama bei išplatinama galutinė ataskaita.

5. Komisija 13 straipsnio 1 dalyje paminėtame Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatiniame komitete išnagrinėja padėtį, jei mano, kad to reikalauja patikrinimų rezultatai. 13 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka ji gali priimti būtinus sprendimus.

6. Komisija stebi, kaip keičiasi padėtis. Atsižvelgdama į tuos pokyčius, 13 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka ji gali iš dalies pakeisti arba panaikinti 5 dalyje minėtus sprendimus.

7. Prireikus 13 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka patvirtinamos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės.

13 straipsnis

1. Komisijai padeda Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinis komitetas, įkurtas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 178/2002 ([1]).

2. Kai daroma nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje minimas laikotarpis yra trys mėnesiai.

3. Komitetas patvirtina savo darbo tvarkos taisykles.

([1]) OL L 31, 2002 2 1, p. 1.

▼B

14 straipsnis

Reglamentas (EEB) Nr. 1782/2003 iš dalies keičiamas taip:

1) 18 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Kai taikomi 67, 68, 69, 70 ir 71 straipsniai, į integruotą sistemą įeina gyvūnų identifikavimo ir registravimo sistema, sukurta remiantis, pirma, 2000 m. liepos 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1760/2000, nustatančiu galvijų identifikavimo bei registravimo sistemą, reglamentuojančiu jautienos bei jos produktų ženklinimą (*), ir, antra, 2003 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 21/2004, nustatančiu avių ir ožkų identifikavimo ir registravimo sistemą (**).

_____

(*) OL L 204, 2000 8 11, p. 1.
(**) OL L 5, 2004 1 9, p. 8.“;

2) 25 straipsnio 2 dalies 2 pastraipa pakeičiama taip:

„Šios sistemos, ypač gyvūnų identifikavimo ir registravimo sistema, sukurta remiantis Direktyva 92/102/EEB, Reglamentu (EB) Nr. 1760/2000 ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 21/2004, nustatančiu avių ir ožkų identifikavimo ir registravimo sistemą ir iš dalies pakeičiančiu Reglamentą (EEB) Nr. 1782/2003, turi būti suderintos su integruota sistema, kaip apibrėžta šio reglamento 26 straipsnyje.“

3) 115 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Pradėjus taikyti Reglamentą (EB) Nr. 21/2004, nustatantį avių ir ožkų identifikavimo ir registravimo sistemą ir iš dalies pakeičiantį Reglamentą (EEB) Nr. 1782/2003, norint gauti priemoką už gyvūną, jis identifikuojamas ir registruojamas pagal šias taisykles.“

4) III priedo A skirsnis papildoma 8a punktu:

„8a.	2003 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 21/2004, nustatantis avių ir ožkų identifikavimo ir registravimo sistemą ir iš dalies pakeičiantis Reglamentą (EEB) Nr. 1782/2003 ir Direktyvas 92/102/EEB ir 64/432/EEB (OL L 5, 2004 1 9, p. 8).	3, 4 ir 5 straipsniai“

15 straipsnis

Direktyva 92/102/EEB iš dalies keičiama taip:

1) 2 straipsnio a punktas pakeičiamas taip:

„a) gyvūnas — tai Direktyvoje 64/432/EEB (*) nurodytos rūšies gyvūnas, išskyrus galvijus.

_____

(*) OL 121, 1964 7 29, p. 1977/64.“

2) 3 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„Valstybėms narėms leidžiama Direktyvos 90/425/EEB 18 straipsnyje nustatyta tvarka neįtraukti į 1 dalies a punkto sąrašą fizinių asmenų, savo reikmėms ar vartojimui laikančių vienintelę kiaulę, arba atsižvelgti į ypatingas aplinkybes, jei šiam gyvūnui prieš jį kur nors išvežant taikomos šioje direktyvoje nustatytos kontrolės priemonės.“

3) 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies a punktas keičiamas taip:

— pirmoje pastraipoje žodžiai „galvijai arba“ išbraukiami,

▼B

— antroje pastraipoje žodžiai „apie visus gimimus ir mirtis bei gyvūnų judėjimą“ pakeičiami žodžiais „apie gyvūnų judėjimą“,

— ketvirtoji pastraipa išbraukiama;

b) 1 dalies b punktas išbraukiamas;

c) 3 dalies b punkto pirma pastraipa pakeičiamas taip:

„kiekvienas gyvūnų, kurie turi būti vežami į turgavietę arba surinkimo punktą arba iš jų, turėtojas pateikia turgavietės arba surinkimo punkto operatoriui, kuris yra laikinas gyvūnų turėtojas, dokumentą, kuriame nurodyta išsami informacija apie gyvūnus.“

4) 5 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis išbraukiama;

b) 3 dalis iš dalies keičiama taip:

— pirmoje pastraipoje žodžiai „išskyrus galvijus“ išbraukiami,

— antra pastraipa pakeičiama taip:

„Kol bus priimtas šios direktyvos 10 straipsnyje numatytas sprendimas, nukrypdamos nuo Direktyvos 90/425/EEB 3 straipsnio 1 dalies c punkto antrosios pastraipos, visų gyvūnų judėjimui jų teritorijose valstybės narės gali taikyti nacionalines sistemas. Tokios sistemos turi suteikti galimybę identifikuoti ūkį, iš kurio gyvūnai buvo atvežti, ir ūkį, kuriame jie gimė. Apie sistemas, kurias šiuo tikslu valstybės narės ketina įdiegti, jos informuoja Komisiją: nuo 1993 m. liepos 1 d. — apie kiaulėms taikomą sistemą. Direktyvos 90/425/EEB 18 straipsnyje nustatyta tvarka gali būti pareikalauta, kad valstybė narė padarytų pakeitimus savo sistemoje, jei ši neatitinka pirmiau minėto reikalavimo.“

— ketvirtoji pastraipa išbraukiama;

c) 4 dalis išbraukiama;

5) 11 straipsnio 1 dalies pirmoji ir trečioji įtraukos išbraukiamos.

16 straipsnis

Direktyvos 64/432/EEB 3 straipsnio 2 dalies d punktas pakeičiamas taip:

„d) būti identifikuojami pagal Direktyvos 92/102/EEB nuostatas — kiaulės ir pagal Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 nuostatas — galvijai.“

17 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 20 dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

14, 15 ir 16 straipsniai taikomi nuo 2005 m. liepos 9 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

▼B

PRIEDAS

A. **Identifikavimo priemonės**

1. Įsagai segami taip, kad būtų gerai matomi per atstumą.

2. Įsaguose ir kitose ženklinimo priemonėse turi būti šie ženklai:

— pirmieji ženklai reiškia valstybę narę, kurioje yra ūkis, kuriame gyvūnas buvo paženklintas pirmą kartą. Tam tikslui turi būti naudojamas dviejų raidžių arba trijų skaitmenų šalies kodas, ([1]) kaip nurodyta ISO 3166,

— po šalies kodo rašomas atskiras ne daugiau kaip 13 skaitmenų kodas.

Be šiame punkte nurodytos informacijos, valstybių narių kompetentingos institucijos gali leisti (gyvūnų) turėtojui naudoti brūkšninius kodus ir pateikti papildomos informacijos, tačiau identifikacinis numeris turi likti įskaitomas.

3. Pirmoji, 4 straipsnio 2 dalies a punkte nurodyta identifikavimo priemonė, turi būti kompetentingos institucijos patvirtinta etiketė, segama į vieną ausį, pagaminta iš atsparios medžiagos, apsaugota nuo sugadinimo, lengvai įskaitoma per gyvūno gyvenimo trukmę, turinti išlikti pritvirtinta prie gyvūno jam nekenkdama. Įsagas turi būti toks, kad jo nebūtų galima panaudoti pakartotinai, o 3 punkte numatytų įrašų — neįmanoma pašalinti.

4. Antrąją, 4 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytą identifikavimo priemonę, gali sudaryti:

— įsagas su tomis pačiomis 3 punkte nurodytomis ypatybėmis

arba

— tatuiruotė, išskyrus gyvūnus, kuriais prekiaujama Bendrijos viduje,

arba

— žymė ant čiurnos — tik ožkoms,

arba

— elektroninis atsakiklis, kurio charakteristikos nurodytos 6 punkte.

([1]) Austrija AT 040
Belgija BE 056

▼M1

Bulgarija BG 100

▼B

Danija DK 208
Suomija FI 246
Prancūzija FR 250
Vokietija DE 276
Graikija EL 300
Airija IE 372
Italija IT 380
Liuksemburgas LU 442
Nyderlandai NL 528
Portugalija PT 620

▼M1

Rumunija RO 642

▼B

Ispanija ES 724
Švedija SE 752
Karalystė UK 826.

▼B

5. 4 straipsnio 2 dalies c punkte nurodyta sistema reikalauja, kad gyvūnai būtų identifikuojami ir pagal ūkius, ir atskirai, numato pakeitimo procedūrą, taikytiną tada, kai identifikacinis ženklas tampa neįskaitomu arba pasimeta, ir atliekamą kompetentingai institucijai kontroliuojant, neatimančią galimybės atsekti ūkius siekiant tikslo kontroliuoti epizootines ligas ir leidžiančią atsekti gyvūnų judėjimą nacionalinėje teritorijoje siekiant to paties tikslo.

6. Elektroninis identifikatorius turi atitikti šias technines charakteristikas:

   — skaitomosios atminties pasyvieji atsakikliai, taikantys HDX arba FDX-B technologiją, atitinkantys ISO standartus 11784 ir 11785,

   — elektroninių atsakiklių parodymus turi perskaityti skaitytuvai, atitinkantys ISO standartą 11785, galintys perskaityti HDX ir FDX-B atsakiklius,

   — nešiojamų skaitytuvų skaitymo atstumas turi būti ne mažiau kaip 12 cm įsagams ir ne mažiau kaip 20 cm atrajotojų boliusams (piliulėms), o stacionarinių skaitytuvų — ne mažiau kaip 50 cm ir įsagams, ir atrajotojų boliusams.

7. 4 straipsnio 3 dalyje nurodytas identifikavimo būdas yra toks:

   — gyvūnai identifikuojami pagal kompetentingos institucijos patvirtintą įsagą vienoje ausyje,

   — įsagas turi būti pagamintas iš atsparios medžiagos, apsaugotas nuo sugadinimo, lengvai įskaitomą ir padarytą taip, kad išliktų pritvirtintas prie gyvūno jam nekenkdamas. Įsagas turi būti toks, kad jo nebūtų galima panaudoti pakartotinai, o įrašų — neįmanoma pašalinti,

   — įsage turi būti nurodytas bent jau dviejų raidžių šalies kodas ir ūkio, kuriame gyvūnas gimęs, identifikacijos kodas.

   Šį būdą naudojančios valstybės narės turi informuoti Komisiją ir kitas valstybes nares 13 straipsnio 1 dalyje nurodytame Komitete. Jei pagal šį punktą identifikuojami gyvūnai laikomi tol, kol jie pasiekia 12 mėn. amžių, arba jei jie yra skirti Bendrijos vidaus prekybai arba eksportui į trečiąsias šalis, juos būtina paženklinti taip, kaip nurodyta 1–4 punktuose.

B. **Ūkio registras**

Į ūkio registrą turi būti įtraukta ši informacija:

1. Nuo 2005 m. liepos 9 d. ►**M1** arba Bulgarijai ir Rumunijai — stojimo diena: ◄

   — ūkio identifikacijos kodas,

   — ūkio adresas ir geografinės koordinatės arba lygiavertė nuoroda į ūkio geografinę padėtį,

   — gamybos rūšis,

   — 7 straipsnyje nurodytos paskutiniosios inventorizacijos rezultatas ir data, kai inventorizacija buvo atlikta,

   — turėtojo pavardė ir adresas,

   — kai gyvūnai išvežami iš ūkio — vežėjo pavardė, gyvūnus vežančios transporto priemonės dalies registracijos numeris, paskirties ūkio identifikacinis kodas arba pavadinimas ir adresas, o kai gyvūnai vežami į skerdyklą — skerdyklos identifikacinis kodas arba pavadinimas ir išvykimo data arba 6 straipsnyje nurodyto pervežimo dokumento patvirtinta kopija,

   — kai gyvūnai atvežami į ūkį — ūkio, iš kurio gyvūnas buvo perkeltas, identifikacinis kodas ir atvykimo data,

   — informaciją apie kiekvieną kortelių arba elektroninių priemonių pakeitimą.

2. Nuo 9 straipsnio 3 dalyje nustatytos datos ši atnaujinta informacija apie kiekvieną po minėtos datos gimusį gyvūną:

   — gyvūno identifikacinis kodas,

▼B

— gimimo metai ir paženklinimo diena,

— metai ir mėnuo, kada gyvūnas ūkyje mirė,

— rasė ir genotipas, jei žinomas.

Tačiau A skirsnio 2 punkte minima informacija apie gyvūnus, ženklinamus pagal to skirsnio 7 punkto nuostatas, turi būti pateikta atsižvelgiant į kiekvieną taip pat paženklintą siuntą, ir joje turi būti nurodytas gyvūnų skaičius.

3. Registrą patikrinusio kompetentingos institucijos atstovo pavardė bei parašas ir diena, kurią buvo atliktas patikrinimas.

C. **Pervežimo dokumentai**

1. Pervežimo dokumentus privalo užpildyti turėtojas, remdamasis kompetentingos institucijos nustatytu pavyzdžiu; jame turi būti nurodyta bent jau ši informacija:

— ūkio identifikacinis kodas,

— turėtojo adresas ir pavardė,

— bendras vežamų gyvūnų skaičius,

— paskirties ūkio ar kito gyvūnų turėtojo identifikacinis kodas, arba, kai gyvūnai vežami į skerdyklą — skerdyklos identifikacinis kodas, arba pavadinimas ir vieta, arba, pervarant gyvūnus į naujas ganyklas — paskirties vieta,

— duomenys apie transporto priemonę ir vežėją, įskaitant jo leidimo numeris,

— išvykimo data,

— turėtojo parašas.

2. Kalbant apie gyvūnus, identifikuojamus pagal A skirsnio 1–6 punktus, nuo 9 straipsnio 3 dalyje nustatytos dienos, be šio skirsnio 1 punkte nurodytos informacijos, vežimo dokumente turi būti nurodytas kiekvieno gyvūno atskiras identifikacinis kodas.

D. **Kompiuterinė duomenų bazė**

1. Į kompiuterinę duomenų bazę apie kiekvieną ūkį turi būti įvesta bent jau ši informacija:

— ūkio identifikacinis kodas,

— ūkio adresas ir geografinės koordinatės arba lygiavertė nuoroda į ūkio geografinę padėtį,

— turėtojo, pavardė, adresas ir profesija,

— gyvūno rūšis,

— gamybos rūšis,

— 7 straipsnio 2 dalyje nurodytos inventorizacijos rezultatas ir data, kai inventorizacija buvo atlikta,

— kompetentingai institucijai palikta duomenų sritis, kur ji gali įrašyti informaciją apie gyvūnų sveikatą, pavyzdžiui, judėjimo apribojimus, statusą ar kitokią panašią informaciją, atsižvelgdama į Bendrijos arba nacionalines programas.

2. Remiantis 8 straipsnio nuostatomis, į duomenų bazę turi būti įtraukiami duomenys apie kiekvieną atskirą gyvūnų judėjimą. Įraše turi būti pateikta bent jau ši informacija:

— vežamų gyvūnų skaičius,

— išvykimo ūkio identifikacinis kodas,

— išvykimo data,

▼B

— atvykimo ūkio identifikacinis kodas,

— atvykimo data.